

Наші пращури давні були сіячі,
Вміли землю орати й свободу любити,
Вміли твердо тримати в десницях мечі,
Коли треба було честь і стяг боронити.

Не лишилось нащадкам у спадок від них
Ні звоєваних міст, ні народів покорених,
Ні невільницьких каф, ні галер золотих,
Ні рабів, до галер тих ланцями прикованих.

Небагато про них богатирських поем
І негусто полотен майстрів знаменитих.
Залишилася вільна земля, де живем,
На якій нашим внукам і правнукам жити.
